

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
од 17.09.2015. године**

Председник већа: Добар дан свима.

Председник већа отвара заседање у кривичном поступку К-По₂ 4/15 против оптужених Миладиновић Топлице и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члан 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези члана 22 КЗЈ, по оптужницама Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 4/10 од 10.09.2010. године, измењеној 16.09.2010. године КТРЗ број 7/11 од 27.04.2011. године, КТРЗ број 9/11 од 31.05.2011. године, КТРЗ број 19/11 од 07.11.2011. године, КТО број 5/12 од 26.09.2012. године, све проширене 27.09.2012. године, а измењене 17.12.2012. године, 20.12.2012. године и 11.01.2013. године и поново проширене 02.10.2013. године, а измењене 16.10.2013. године и 05.12.2013. године и КТО број 8/13 од 07.04.2014. године.

Веће суди у саставу Владимира Дуруза као председника већа и судија Винке Бераха Никићевић и Вере Вукотић као чланова већа.

Констатује се да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.

Оптужени Топлица Миладиновић? Ту, добро. Поповић Срећко? Ту, добро. Кастратовић Славиша? Ту. Богићевић Бобан? Присутан. Корићанин Вељко? Присутан. Сокић Абдулах? Присутан. Николић Милојко? Присутан. Мишић Синиша? Присутан. Булатовић Дејан? Присутан. Крстовић Владан? Присутан. Павловић Лазар? Присутан. И Ивановић Милан? Присутан.

Присутни су и браниоци оптужених, бранилац првооптуженог Миладиновић Топлице адвокат Горан Петронијевић, бранилац...Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија ако дозволите да напустим заседање....

Председник већа: Сада?

Адв. Горан Петронијевић: Јер имам обавеза, неко преговарање са тужилаштом, колега Бобот ће ме мењати, тако да имате услове за држање.

Председник већа: Добро, је ли има заменичко само да сада не...

Адв. Горан Петронијевић: Има, има, наравно заменичко, јер ја сам видео да има услова за држање пошто видим да има услова, јављам се само да ћу отићи. Хвала.

Председник већа: Добро. Дакле, за оптуженог Миладиновић Топлицу, адвокат Горан Петронијевић који по одобрењу председника већа напушта главни претрес, а замењиваће га по заменичком.....

Је ли то заједничко или заменичко?

По заменичком пуномоћју адвокат Крсто Бобот.

За другооптуженог Поповић Срећка, адвокат Борислав Борковић, ту је је ли тако колега? Добро. За трећеоптуженог Кастратовић Славишу, адвокат Стругар Боривоје. За четвртооптуженог Богићевић Бобана, адвокат Крсто Бобот.

За петооптуженог, да за Брновића сам чуо да је преминуо. Адвокат Небојша Перовић?

Адв. Небојша Перовић: Брновић је преминуо пре одређеног периода, односно тачније око 10-так дана, а умрлицу уколико суд цени доставићу накнадно.

Председник већа: Па умрлицу тешко, али извод из матичне књиге умрлих.

Адв. Небојша Перовић: Па добро, ја то тако зовем, извод из матичне књиге умрлих.

Председник већа: Добро. За сада немамо то, је ли тако тужиоче? Немамо то данас? Добро. Седите.

За шестооптуженог Корићанин Вељка, адвокат Перовић Небојша. За седмооптуженог Сокић Абдулаха, адвокат Дејан Крстић. За осмооптуженог Николић Милојка, адвокат Драган Палибрк. За деветооптуженог Мишић Сенишу, адвокат Мирослав Ђорђевић. Јесте само Ви је ли тако за? Добро. За десетооптуженог Дејана Булатовића, адвокат Зоран Брадић. За једанаестооптуженог Крстовић Владана, адвокат Ненад Петрушић. Такође и за дванаестооптуженог Павловић Лазара, адвокат Ненад Петрушић. И за тринаестооптуженог Ивановић Милана, адвокат Перовић Небојша. Да ли је ту пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић? Јесте. Присутан дакле пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић. Ко је ту још? Добро.

Констатује се да на главни претрес није приступио окривљени Радослав Брновић, који је према наводима његовог браниоца преминуо пре извесног времена, а суду ће у року који суд одреди доставити.....

Адв. Небојша Перовић: Знате шта....

Председник већа: Само да завршим ја.

Адв. Небојша Перовић: У Краљеву, значи до петка ћу Вам доставити.

Председник већа: ...Доставити извод из матичне књиге умрлих. Добро. Не, не, нисам рекао када, него само благовремено, то су Ваше речи које ја уносим, а после ћу ја Вама наложити. Има ли примедби на састав већа? Нема.

Ми ћемо за Брновића раздвојити, мислио сам ако будемо имали извод из матичне књиге умрлих да одмах обуставимо, па евентуално да се одрекне права жалбе да можемо чисти да наставимо претрес, међутим пошто немамо ми ћемо формално раздвојити, па када стигне извод из матичне књиге умрлих ми ћемо тада обуставити поступак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 31 ЗКП-а раздваја се кривични поступак према оптуженом Брновић Радославу због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 4/10 од 10.09.2010. године, последњи пут измењена 05.12.2013. године.

Против овог решења посебна жалба није дозвољена.

Председник већа констатује да су испуњени услови за држање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Колегинице? Ја сам мислио да је довољно да Вас погледам. Колега Палибрче решите то да не решавам ја. Моје питање, да ли сте сагласни да констатујемо да се чита оптужница која је читана или да тужилац чита целу оптужницу, односно све оно актуелну или...? Имали сте ту драмску паузу а ја се надам да сте сагласни? Добро. И ја се захваљујем у име већа.

Констатује се да заменик тужиоца за ратне злочине чита оптужницу КТРЗ број 4/10, последњи пут измењену 05.12.2013. године и оптужницу КТО 8/13 од 07.04.2014. године.

Председник већа објављује почетак доказног поступка.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНА

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ОПТУЖЕНИ Топлица Миладиновић

Топлице изволите. Приђите. Само укључите овај микрофон.

Опт. Топлица Миладиновић: Добар дан.

Председник већа: Дobar дан. Ви сте у више наврата износили Вашу одбрану. Износили сте како у полицији, тако и код истражног судије, па на главном претресу 20.12.2010. године, 21.12.2010. године, 25. новембар 2013. године, 28. новембар 2013. године. Реците ми да ли остајете при тим одбранама или при некој од тих одбрана без обзира што бих ја волео поново да Вас чујем, да сажмете све оно што сматрате да је најважније поново данас да нам, ипак сам ја нови председник већа и волео бих да Вас чујем, али имајући у виду све те одбране које сте изнели, да ли остајете при тим одбранама или при некој од тих одбрана, ако су неке од одбрана у питању, онда које су и тако даље?

Опт. Топлица Миладиновић: Остајем при одбранама које сам изнео на главним претресима.

Председник већа: На главним претресима. Добро. Ајте нам укратко испочетка. Укратко.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам, он је определио главне претресе.

Председник већа: Главне претресе.

Заменик тужиоца: У истрази и у полицији?

Председник већа: Не, само на главним претресима. Ви знате шта значи дати исказ у полицији, у истрази и на главним претресима?

Опт. Топлица Миладиновић: Не, главни претрес овде што сам изјавио на суду.

Председник већа: Дакле не? Добро. Ајте нам Ви испочетка. Наравно фокусирајте се на оно што се у међувремену искристалисало отприлике шта је важно, а ако сте Ви нешто пропустили ми ћемо Вас нешто питати. Како је дошло до Вашег ангажовања.....

Опт. Топлица Миладиновић: Па ја немам шта да додам господине судија....

Председник већа: Не морате наравно. Ви имате право и да данас кажете нећу данас нисам расположен, нећу да износим одбрану. Рекли сте да остајете при овим одбранама, то је као да сте их поновили.

Опт. Топлица Миладиновић: Јесте.

Председник већа: Онако укратко, како је дошло до тога да постанете командант 177. ВТО па надаље?

Опт. Топлица Миладиновић: Па ја сам....

Председник већа: Онако нам сублимирајте ето...

Опт. Топлица Миладиновић: Ја сам добио прекоманду из Артиљеријске бригаде....

Председник већа: Извините, само један секунд, надам се да сви чују, морали смо да појачамо климу која је доста бучна зато што је јако топло у судници, па је сада овде пријатно али можда се, надам се да сви чују? Добро. Изволите.

Опт. Топлица Миладиновић: Ја сам добио наређење, наредбу о прекоманди из Артиљеријске бригаде у Војни одсек негде око почињања ових дејстава, значи бомбардовања 1999., отприлике месец дана или толико. Добио сам наредбу као референт општих послова у Војном одсеку. Међутим неких два до три дана пре овога почетка бомбардовања, добио сам усмено наређење да преузем мобилизацију 177. Војно територијалног одреда, значи нисам имао факат никакву могућност неке припреме, неке примопредаје што је нормално у војсци што постоји, значи директно сам отишао на место мобилизације и ту сам почео значи непосредно значи по наређењу о мобилизацији да вршим мобилизацију..

Председник већа: Мало гласније само, мало гласније баш због ове буке.

Опт. Топлица Миладиновић: Нисам довољно могао ни да рецимо проверим те формацијске, али сам се упознао са формацијом мога одреда, ја сам све то износио, сада ако треба да детаљно образлажем.

Председник већа: Не морате детаљно, али у краћим цртама.

Опт. Топлица Миладиновић: Значи мој одред формацијски је имао 3 чете и 3 вода. Старешине тих јединица сам упознао приликом мобилизације. Мобилизација је трајала у једној основној школи и она је трајала мало дуже, тако да де факто није завршена пре 01. стим што је моја јединица, једна је била неких 10-так километара одатле у селу Бања, у коју сам први пут ишао, отишао 31. марта. Затим што се тиче ако треба да наводим сад имена и презимена нека....

Председник већа: Не, не.

Опт. Топлица Миладиновић: Што се тиче конкретно ових догађаја ја за те догађаје сам чуо када сам ухапшен. Значи за све догађаје који се мени стављају на терет да сам умешан као командант, да сам издао наређење и тако даље и тако даље, то сам све чуо.... значи о томе немам никаква сазнања. Спорнога Минић Небојшу, такозваног „Мртвог“, ја њему нисам командовао, у саставу 177. одреда није постојао интервентни вод. Моја јединица је претпотчињена, само да кажем да сам ја наредбу за команданта добио негде око 20. априла 1999. године, могу још да кажем да....

Председник већа: Како се вршила, ајте техника задужења оружја или тако даље?

Опт. Топлица Миладиновић: Технику задужења је вршио човек који је био за то овлаштен, тада би био старији водник Радисављевић и тако даље. Задуживање са техником је вршено веома прецизно зато што је тај старешина имао већ припремљен списак, значи поименично име и презиме свакога војника из одреда и сваки од војника је имао значи број своје пушке, наоружања, значи није могао неке друге да да и тако даље. Што се тиче средстава везе, ова јединица је била задужена, ја опет кажем ја нисам могао све да упознам јер ја нисам имао времена да упознам детаље, али знам добро да што се тиче средстава везе имали смо на располагању по четама радио уређај

преносни такозвани РУП12 или РУП22, то је нешто слично, то је отприлике величине ево овако ја показујем сада како то изгледа, то су имале чете и тако даље, стим што ми то нисмо употребљавали некако масовно и тако даље, зато што је било цивилна линија. Следеће, основна намена војно територијалног одреда јесте било чување виталних објеката пре свега у граду Пећи што се тиче јединице које су значи те две чете и три вода који су били у граду и њих су сачињавали 90% људи одатле мештани, грађани. Трећа чета, Бањска, је била лоцирана у селу Бање и она је имала више намену обезбеђења територије, јер је ту живело српско становништво, што се тиче значи намена. Ако треба да набрајам конкретно објекте јер мени је у плану писало шта ја радим. Значи мени је било приоритет А, прво да пекару преузем, водовод, струју, обезбеђивали смо болницу, значи то је мени предвиђено, нисам ја то измислио, значи болница, пошта, и онај релеј, затим је цркве, ова католичка црква, то сам ја обезбеђивао, Патријаршија и од територије обезбеђивали смо значи пети километар и једно брдо изнад Пећи, сада сам у моменту заборавио како се зове. Значи то је била намена тих људи. Ти људи које сам ја мобилисао они нису имали касарни, нису имали...

Председник већа: Нису имали...? Нисам Вас разумео...

Опт. Топлица Миладиновић: Нису имали касарну, војни објекат негде да буде, него су били значи на свом нивоу значи ангажовани за обезбеђивање тих истих објеката. Они када нису били ангажовани су нормално били, ишли кући својој. Значи били су код своје куће. Ја не знам шта да кажем.

Председник већа: Ја бих..., ред за веће за постављање питања је касније, али када смо већ код мобилизације, причали сте о мобилизацији оних који су добили позив на мобилизацијско место у сврху мобилизације и задуживања опреме и тако даље, шта је са добровољцима?

Опт. Топлица Миладиновић: Па добровољци како другачије да их назовемо, има, постоји један одређени број људи који су значи се пријавили у војни одсек, и онда су они тамо увођени и са значи, њима је тамо писан позив један и онда су они упућивани у неке јединице, рецимо између осталог и код мене. Значи тако је био, није могао да дође код мене па да закуца на врата па да га ја примим, ни случајно, него је морао да иде код начелника пре свега, ја њега наводим пошто је он био за то одговоран, код начелника за мобилизацију. И значи он је онда после то заседа рецимо команда војног одсека и шаље неког овамо неког овамо, зависи према формацији, према потреби како су они одлучивали. Значи ја сам их добијао исто по значи ко се јавио тамо у војни одсек он долази код мене нормално. Значи није нешто дивље, него са позивом, ја нисам могао никог да примим без неког значи пропратног акта.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: Користили смо возила из пописа. То је оно основно. Могу да кажем да су људи ангажовани били по месту становања, рецимо село Накло....

Председник већа: Само гласније мало.

Опт. Топлица Миладиновић: Молим?

Председник већа: Гласније само мало.

Опт. Топлица Миладиновић: Били су ангажовани значи Витомирица, како се оно зове, још пар заселака и тако ја не могу сада да се сетим.

Председник већа: Ако је Вама лакше, можемо да пређемо на питања, па да Ви онда одговарате на питања јер Ви имате сада право на то неко слободно излагање, али видим да Вам нешто не иде, додуше рекли сте да остајете при оним одбранама са главног претреса. Хоћете тако па да се можда у међувремену досетите нечега што је важно што сте....

Опт. Топлица Миладиновић: Да, да, ја немам шта посебно да додам ономе што сам већ изјавио.

Председник већа: Добро. Колега питања? Тужиоче?

Заменик тужиоца: Само једно питање.

Председник већа: Подигните то, одавде је бука.

Заменик тужиоца: Господине Миладиновићу да ли сте поред тога што сте обезбеђивали одређене објекте вршили борбену контролу територије на одређеним путним правцима?

Опт. Топлица Миладиновић: Па да на путни правац рецимо Витомирица, и Пети километар.

Председник већа: Како, нисам чуо?

Опт. Топлица Миладиновић: Село Витомирица, раскрсница путева за Косовску Митровицу и за Црну Гору и Пети километар пут за Црну Гору, односно улаз у Руговску клисуру.

Председник већа: Да ли се слажете да смањимо ово ако је могуће мало, биће нам мало топлије али ћемо боље да чујемо. Мало да смањимо. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Је ли Вам значи нешто Златомир Пешић? Не могу да се сетим да ли смо о њему причали, па опреза ради питам.

Опт. Топлица Миладиновић: Нисам чуо добро.

Заменик тужиоца: Кажем да ли Вам значи нешто име Златомир Пешић?

Опт. Топлица Миладиновић: Пешић, не.

Председник већа: Пешић или Перишић?

Заменик тужиоца: Пешић.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: Не, нисам никад чуо.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Ајте преостали браниоци. Ја нећу сада по реду него ко се како јави тако нека постави питање ако има, па пошто сте се Ви јавили изволите.

Адв. Ненад Петрушић: Не, немам ја никакав проблем да иде редом, али сам стекао утисак да остали браниоци нису имали....

Председник већа: Не знам. Изволите Ви па поставите питања. Не, колега нема. Изабрани бранилац, односно да кажем по заменичком пуномоћју нема, па изволите Ви па неко ко буде имао још питања па ће питати и на крају ми.

Адв. Ненад Петрушић: Да ли сте Ви водили списак војних обвезника у Вашој јединици?

Опт. Топлица Миладиновић: Да ли сам водио....

Адв. Ненад Петрушић: Да ли је вођен списак војних обвезника Ваше јединице?

Опт. Топлица Миладиновић: Па нормално да јесте.

Адв. Ненад Петрушић: Да ли су на том списку били и припадници интервентног вода?

Опт. Топлица Миладиновић: У мојој јединици није постојао интервентни вод.

Председник већа: То је и малопре рекао.

Адв. Ненад Петрушић: Да, а да ли знате некога од припадника интервентног вода?

Адв. Крсто Бобот: Ја се извињавам морам да.....

Председник већа: Ако није постојао вод не може ни да зна.

Адв. Ненад Петрушић: То стоји у оптужници.

Председник већа: То морате питати онда тужиоца али не на претресу, да.

Адв. Ненад Петрушић: Да ли познајете Павловић Лазара и Крстовић Владана?

Опт. Топлица Миладиновић: Не, за Крстовића сам чуо али не знам.

Адв. Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Даље неко од бранилаца има ли питања? Нема. Неко од саоптужених да ли има питања? Нема. Добро. Кажите ми да ли сте Ви било коме дали било какве војне таблице за било какве цивилне аутомобиле?

Опт. Топлица Миладиновић: Не.

Председник већа: Не?

Опт. Топлица Миладиновић: Не, то је позадинац давао. То је начелник позадинске службе.

Председник већа: Кажите ми како познајете особу са надимком „Мртви“, рекли сте да је познајете овде у једном од исказа, да сте га знали од пре рата, како га познајете?

Опт. Топлица Миладиновић: Нисам га ја лично познавао, али Посебна јединица полиције је била стационирана у касарни, значи у касарни Пећ.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: А ја сам у тој касарни био дежурни касарне. И те припаднике пошто сам знао командира ППП-а покојнога Перовића, ја сам учео неке људе које сам знао ту, значи не лично него једноставно их знам из виђења, по фаци.

Председник већа: Зато што окривљени Момић Ранко у једној од својих изјава раније каже да сте у некој даљој родбинској вези... Да ли сте у било каквој родбинској вези са њим, са „Мртвим“?

Опт. Топлица Миладиновић: Боже сачувај, мислим нисам, не кажем Боже сачувај него нисам, никада ни по женској ни по другој линији. То је он очито нешто побркао.

Председник већа: Добро, а везано за ове таблице, такође Момић Ранко у једној, у својој изјави каже да му је војне таблице за неког „Голфа“ дао лично Топлица Миладиновић?

Опт. Топлица Миладиновић: То је такав апсурд, то је нешто исто ко да кажете, не знам не могу упоређење нешто да причам, кода сам ја носио у своју официрску торбицу таблице и делио тамо некаквом Момићу кога иначе не знам.

Председник већа: А то каже и Бобан Божићевић у својој изјави, каже „таблице добили од команданта Топлице“?

Опт. Топлица Миладиновић: Је ли он то од мене лично, нека посведочи да ли је он од мене то добио лично.

Председник већа: Питаћемо мислим и њега касније, али ти искази су саставни део....

Опт. Топлица Миладиновић: Није тачно.

Председник већа: Није тачно, добро. Везано за акцију у Ћушки, тада сте изјавили да нисте дали наредбу „Мртвом“ да иде у акцију чишћења и тако даље, и рекли сте у јеном моменту да, односно ајте да Вас питам, да ли сте било какву наредбу Кастратовић Славиши дали везано за одлазак на Гораждевац на стражу и тако даље?

Опт. Топлица Миладиновић: Ја сам о томе рекао једанпут да постоји....

Председник већа: Јесте, зато Вас и сад питам.

Опт. Топлица Миладиновић: Мислим то је, нећу да кажем глупо да сада нађемо се на улици негде и војник пита мене могу ли ја да идем на стражу негде, али ја не искључујем могућност да се нисмо срели, јербо је мени команда била управо на, поред пута за Гораждевац.

Председник већа: Да ли сте му дали ту наредбу, то се сећате или не сећате?

Опт. Топлица Миладиновић: Не сећам се ја, мислим прво никакву наредбу нисам могао ја да дам војнику нешто, нити одобрење нити сам имао икада праксу такву, али да сам се срео то не знам, не сећам се.

Председник већа: Зато што каже Кастратовић у једном свом исказу „тада је Топлица Миладиновић мени рекао да идем до Гораждевца и поставим стражу код Бистрице, да Шиптари не крену на село, па сам ја то и урадио“?

Опт. Топлица Миладиновић: Па, то је илузорно.

Председник већа: Добро. И тада сте рекли тако нешто није могуће на начин како сте сад описали, али ево ја Вам то предочавам. Какав је статус добровољачких јединица у оквиру овако формацијски? У овој конкретно јединици?

Опт. Топлица Миладиновић: Мислим тај израз то добровољац, то за мене је сваки војни обвезник онај кога пошаље надлежни орган у јединицу. Мислим тај термин не могу баш, извињавам се да га прихватим као добровољац, али рецимо онај ко дође у јединицу он добије место где, место унутар формације која постоји већ, значи он дође ту и распореди се, сада ако ме питате појединачно ја ту стварно не би могао да прецизно кажем за никога, али знам да се свако од њих одређује у неку од једница обично у јединицу која је мање попуњена, обично. То је тако инструкција коју сам добио, али нема никако нико нема посебан неки статус.

Председник већа: Добро. Објаснили сте да Ви нисте имали улогу у непосредном задуживању оружја од стране, што је и логично мислим ко год је био у војсци сплетом околности, ево председник већа је био у оној старој што би рекли, можда и већина овде па нам је јасно како то функционише и та хијерархија која потпуно се зна шта и како. Међутим, Момић Ранко у једном моменту каже да је био, каже „затекао сам Минић Небојшу испред врата и био сам и код Миладиновић Топлице да задужим оружје“.

Опт. Топлица Миладиновић: Па ја видим из тог излагања већ пар пута, ко да сам ја био тамо неки сервисни орган том Ранку Момићу и само сам њега снабдевао и са

таблицама и са оружје и тако даље. Постојао је ту човек који је задуживао људе који нису имали оружје.

Председник већа: Добро. Да ли сте имали било какав контакт са Минићем, овим Мртвим, током тог периода овог критичног, везан оптужницом?

Опт. Топлица Миладиновић: Не, само кад се појавио тамо као, оно што сам рекао, кад је дошао...

Председник већа: Дошао, пријавио се...

Опт. Топлица Миладиновић: Ја нисам нешто посебно да сам ја нешто знао, ја мислим, то је то.

Председник већа: Добро. Рекли сте у једном моменту везано за траке које су носили, за које сте рекли да сте одлучили да их носе да би се знало шта ко ради и да би се именовано неко ко евентуално прави неки проблем, то сте рекли у два наврата раније.

Опт. Топлица Миладиновић: Да.

Председник већа: Па шта Вас је нагнало на то, претпоставка да би могло бити проблема или је проблема већ било или?

Опт. Топлица Миладиновић: Господине судија, ја сам у једном моменту хтео пошто је таква била ситуација да припаднике, а не ја сам јер ја нисам то ништа урадио сам по својој вољи него сам ја у команди значи где је био командант Антић, значи начелник штаба и тако даље, изнео свашта се ради, пуно људи је носило униформу који нису били негде ангажовани, малте не свак је носио униформу и чињеница је да је било некаквих ситних пљачки и тако даље. С обзиром да ја нисам могао да упознам те људе за то време које сам ја примао у јединицу, ако сте били у војсци и сами знате шта значи војник кад дође, а камоли шта се..., барем месец дана треба да упозна чету, барем месец дана да би упознао колико толико, а камоли четиристо и нешто људи. Значи, мој предлог је био значи, где је била комплетна команда Војног одсека, значи мој предлог је био да ми то, значи мој предлог јесте да ставимо траке и да ставимо број значи јединица којој припада та да кажемо та војска и то је одобрено, ја сам то, неко је донео то, мислим капетан Чубрановић, неко је негде израдио те траке и онда је поделио свима. Значи комплетном воду, пошто ми смо из Војног одсека били најмасовнији, а нисмо били једини.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: Ту је била и војна полиција и тако даље.

Председник већа: Јасно сад. Кажите ми појам „Шакали“ јел Вам познат из тог периода и у ком контексту?

Опт. Топлица Миладиновић: Да, „Шакал“ је један термин који је значи, у систему веза постоје неки ти шифровани називи, примера ради конкретно за моју јединицу било је неколико назива, а ја ћу конкретно да причам за „Шакале“ мислим, то је негде крајем маја смо добили значи шифру коју ћемо да користимо као везу.

Председник већа: Крајем маја, које године? Те године.

Опт. Топлица Миладиновић: `99.-те.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: Значи не у марту, не у априлу, него крајем отприлике кад сам добио мотороле, јер ја сам добио мотороле али то је било у мају месецу, крајем маја, и мотороле сам добио од Карића, пошто један од њихових директора био ту и онда је уз сагласност с командантом значи није то ишло на моју руку, и то је уведено тамо у позадински орган и са тим тих 12 моторола ја сам располагао и нормално, ал` то је све у мају месецу, око 20 и неког маја.

Председник већа: И добро, „Шакали“?

Опт. Топлица Миладиновић: Молим?

Председник већа: Мислим кренули сте са „Шакалима“ па сте се пребацили на мотороле...

Опт. Топлица Миладиновић: Зато што је то повезано, „Шакали“ значи као шифра постоји значи отприлике од значи 20. маја.

Председник већа: Добро.

Опт. Топлица Миладиновић: То се сећам добро да је тад.

Председник већа: Ви сте у једном моменту изјавили, не данас али раније, да сте за појам „Шакали“ чули кад сте приведени, то стоји, а онда...

Опт. Топлица Миладиновић: А у смислу формације.

Председник већа: У смислу формације.

Опт. Топлица Миладиновић: Да, неке формације „Шакали“.

Председник већа: Али појам је појам, може бити и шифра, може бити формација, може бити и животиња мислим, добро.

Опт. Топлица Миладиновић: Ја не спорим да је била та шифра „Шакали“, али јединица „Шакали“ не.

Председник већа: Добро. Ви сте се већ изјашњавали кога знате кога не познајете из тог периода.

Опт. Топлица Миладиновић: Да.

Председник већа: Ајте поново, јел` можете да...

Опт. Топлица Миладиновић: Све што сам тад рекао, ја сад све људе знам...

Председник већа: Добро, нећу Вас онда...

Опт. Топлица Миладиновић: Уствари, не знам ове нове сад што су дошли осим Ивановића њега знам, а ове друге не знам.

Председник већа: Ал` сте рекли да Вам је познато...

Опт. Топлица Миладиновић: Презиме.

Председник већа: Презиме, да.

Опт. Топлица Миладиновић: Презиме.

Председник већа: И на крају рекосте, 28. новембра 2013. године на главном претресу, - иако ова села Ћушка, Плављан, Захач и Љубенић не припадају општини Пећ, да та села нису била у вашој зони одговорности.

Опт. Топлица Миладиновић: И сад то тврдим, да, овако значи да то није била моја зона одговорности. Зашто? Зато што ја тамо нисам имао војника, зато то није била моја...,тамо где је била моја војска с обзиром на формацију, с обзиром на намену те јединице, то је нормално тамо где је био водовод и она инфраструктура да је то моја зона одговорности, нормално да је град Пећ где год је било, састав.... или бање и тако даље да је то била моја одговорност. Ја не могу да прихватим сад моја одговорност да је била десна страна од пута Пећ - Приштина и тако даље, зато што тамо ја нисам имао војску, а у Захачу је измештено негде крајем маја један минобацачки вод и то је било с оне стране пруге.

Председник већа: Добро. Да ли сад након мене неко има можда питања нових? Не. Да ли имате Ви нешто да додате, ако смо можда нешто пропустили или ако сте се Ви нечега досетили?

Опт. Топлица Миладиновић: Ако будем нешто, до неких нових сазнања дошао ја ћу то да се пријавим.

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Сад је већ опет вруће, а сад ако укључимо опет нисмо ништа урадили. Вама је одлично, добро. Срећко Поповић. Изволите.

ОПТУЖЕНИ Поповић Срећко

Опт. Срећко Поповић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Срећко и Ви као ...

Опт. Срећко Поповић: Како сте господо?

Председник већа: Добро. Како сте Ви?

Опт. Срећко Поповић: Није лоше.

Председник већа: Надам се да ћемо тако и да завршимо данас.

Опт. Срећко Поповић: У окупираној држави ја сам одлично.

Председник већа: Видим ја да нећемо како сам мислио ал' добро.

Упозорење које, још из уводних излагања стоји...

Опт. Срећко Поповић: Ја се извињавам, мој завичај је окупиран.

Председник већа: Не, не, ја да завршим па ћемо...

Опт. Срећко Поповић: Косово и Метохија је окупирана.

Председник већа: Нећемо тако ништа урадити. Дакле, за све окривљене важи оно упозорење још, надам се да не морам да наглашавам да нису дужни да износе одбрану, нити да одговарају на постављена питања, да све што изјаве може бити употребљено против њих као доказ.

Срећко Ви сте изнели одбрану у више наврата, на главном претресу 21.12.2010. године, 21.06.2011., 20.12.

Опт. Срећко Поповић: Како сте господине...

Председник већа: Срећко јел' ме слушате? Пошто видим да Вам то није важно, рећи ћу Вам следеће, дакле изнели сте одбрану у више наврата да ли остајете при одбранама које сте изнели до сад?

Опт. Срећко Поповић: Све те више наврата сам исто, једну те исту причу и сада ћу вам је поновити поново.

Председник већа: И остајете при тим одбранама?

Опт. Срећко Поповић: И остајем при томе.

Председник већа: Добро. Ајте онда укратко да чујемо како је дошло да дођете у јединицу па надаље.

Опт. Срећко Поповић: Сваки иоле Србин мало који држи до себе ма колико да је кад је држава у питању стаће у одбрану тако и ја. Моја маленкост није могла да заборави ни оца, ни деду, ни прадеду, ни чукундеду, сви су они дали животе за ову државу, за Србију, тако сам и ја покушо. 23. марта испод... Метохије постојали су неки кафићи „Долче вито“ и не знам како се зваше још један. Поподне је негде било, сад да ли је било пет, шест небитно је, прошло сам, позвали су ме саборци, ми смо се каже у 177. шта ћеш ти, реко и ја ћу, што имам и доказ, војна књижица постоји, отпусна листа постоји. Значи ја сам припадник 177. одреда. Да ли се тај вод звао интервентни или како се све звао небитан је, постојао је, тачно постојао је један вод који је посебан био под дејством Небојше Милића, то смо касније сазнали, имао је он, али ја лично сам се

борио под капом ове државе из одреда 177. Да бих прича била веродостојна, а ја све што сам овде изјавио изјавио сам и стојим иза тога. У том 177. прихваћам да командант није знао и немогуће да зна 500, 600 људи и по имену и презимену, а не верујем да није знао мене, али небитно је сада више то, ја лично све што сам ту изјавио стојим иза тога. Ако треба ја ћу вам донети све и шта се десило 14.-ог и шта се десило 50. или 60., 100. и тако даље и тако даље. Значи све што сам радио радио сам и мислио сам да радим добро за ову државу. Тог 14. маја ко је пуцао на мене, изгледа ми нико, пошто ова држава своју нацију гура у пропаст да би доказала они који су клали Србе, давали бубреге, срца, крви и остало да оправдају себе оптужују све што је српско, тако и мене и моју маленкост а да не причамо о мало већим херојима са Кошара, Брезовица, Шара, који сваки Србин треба капу да скине тим људима и да им каже хвала. Међу њима и ја сам тај који њима каже хвала. Ја нисам борац ал` ти људи јесу. А ова држава се одрела њих, пензионисала оно што вреди официра, уништила војску и каже да је лепо. Е бога ми није лепо. Није лепо да моја деца расту ван свог завичаја, није лепо да ја немам права никаква грађанска, да моје дете не може да ради у државном сектору, не смије у полиције да ради иако воли да ради, јер каже ти си дете ратног злочинца иако нисам осуђен. Е то је јадна држава, то је комунистички режим, то је Тито за информбиривце говорио тако нисам могао ни ја да идем у војну школу управо због тога. Тако се и мени и мојој деци сада враћа. И зато питам све иоле правнике ове државе да ли је право исто у Србији, и у Загребу, и у Сарајеву, и у Тирани, и у Вашингтону. Мени се чини да није. У Србији је право само оно што пише, а у овим другима које сам набројао постоји национални интерес и између редова постоји још нешто, а ми Срби никад то нећемо научити.

Председник већа: Срећко, у реду то смо Вас чули, нема везе много са овим, пустио сам Вас мало више него што је то уобичајено. Видим да имате јако потребу да кажете оно што вам лежи на души, ја то разумем и зато нисам реаговао...

Опт. Срећко Поповић: Дође ми господине да плачем, да главом ударим у овај зид овде јер нисам, нисам од тих олоша који су пљачкали.

Председник већа: А јел` знате који јесу?

Опт. Срећко Поповић: Молим?

Председник већа: Да ли знате који јесу?

Опт. Срећко Поповић: Знају како не знају, ево га овај зна, његови сведоци су лопови и један и други и то класични и доказани.

Председник већа: Кад кажете његови мислите на тужилачки сведоци?

Опт. Срећко Поповић: Његови. Ја то зовем његови.

Председник већа: А кад кажете његови на транскрипту се не зна на кога се односи.

Опт. Срећко Поповић: Владимира Вукчевића и Бруна Векарића и Драгољуба Станковића и њихових оперативаца. Они који су дали нешто овој држави то је пљачка и доказана, госпођа је осудила једног од њих на лепих 14 и по година затвора и такав

човек да буде сведок овде. Да ме је оптужио било који од њих то је сиротиња, опростио би им, реко би ајде можда има интерес да спаси породицу, али лопов класични Рашковић и Обрадовић, класични лопови, њима су главни сведоци. Они који су управо директни кривци за све што се дешавало доле, али видим Бруну Векарић хвали по телевизији медијима уопште како је то херојски урађено, како је он велики патриота доказани, много је доказан у Ријеки још као малолетник је хапшен због дроге. У Пећи је хапшен, у Црној Гори је хапшен, овде осуђен и таква особа да буде сведок, е па стварно срамота.

Председник већа: Колега Борковићу, хоћете Ви преузети? Да ли имате питања?

Адв. Борислав Борковић: Немам.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца: Немам.

Председник већа: Да ли има неко од осталих бранилаца питање? Неко је дигао руку позади. Дођите овде, па се представите, па питајте. Ја сам мислио... Тоалет шта?

Опт. Милојко Николић: Да ли могу у ВЦ, пошто сам се прехладио?

Председник већа: А ја сам мислио да... Добро. Ајте на 5 минута... Може.

Опт. Милојко Николић: Може јел`?

Председник већа: Може, може. Ал` је снимљено да човек мора у ВЦ испашће да га нисам пустио у ВЦ. Не ваља ни овако ни онако. Сачекаћемо га мало.

Опт. Срећко Поповић: Ако могнем да дођем. Немам пара.

Председник већа: Питања смо рекли нема, јел` тако? Добро. Немам пуно питања али једно од тих питања, ајте прво ћу Вас питати да Вам не кажем шта сте рекли, него ћу Вас питати ко је имао комуникацију моторолом у јединици?

Опт. Срећко Поповић: Нико.

Председник већа: Рекли сте овде - једина комуникација моторолом то је имао Небојша Минић.

Опт. Срећко Поповић: Да. Али ским је имао појма немам.

Председник већа: Добро.

Опт. Срећко Поповић: Али није то моторола била, то је било нешто друго како је називају, али ...

Председник већа: РУП

Опт. Срећко Поповић: Ја се не разумем у ту технологију тако да, могуће да је РУП, али углавном нешто слично томе јесте сигурно. Једини је он имао.

Председник већа: Добро. Ако нико нема питања, хвала лепо.

Опт. Срећко Поповић: Молим.

Председник већа:

ОПТУЖЕНИ Кастратовић Славиша

Опт. Славиша Кастратовић: Добар дан.

Председник већа: Упозорење и за Вас стоји, нисте дужни да износите одбрану, нити да одговарате на постављена питања, све што будете изјавили може бити употребљено као доказ.

Дакле Ви сте износили одбрану у више наврата и код истражног судије, и на главном претресу, и у полицији, да ли остајете при тим одбранама које сте изнели?

Опт. Славиша Кастратовић: Остајем при одбранама које сам изнео, једино мало су то, ја нигде нисам рекао да сам добио наредбу од Миладиновића да идем у Гораждевац већ сам питао да идем тамо. То је била сеоска слава и, једино у СУП ако нису нешто...Мислим на главном претресу да нисам рекао да сам добио налог ...

Председник већа: Није то са главног претреса, да... Дакле Ви сте га питали да...

Опт. Славиша Кастратовић: Да идем у..., мислим да сам њега питао.

Председник већа: А шта је са стражом?

Опт. Славиша Кастратовић: Свако село је имало сеоске страже господине судија.

Председник већа: Овако стоји: „...тада је Топлица Миладиновић мени рекао да одем до Гораждевца и поставим стражу код Бистрице“. Дакле везано је за одлазак у село са стражом.

Опт. Славиша Кастратовић: То је из СУП-а, јел` тако?

Председник већа: Да.

Опт. Славиша Кастратовић: Кажем да су у СУП-у...

Председник већа: Значи добро, није тако.

Опт. Славиша Кастратовић: Није тако. Остајем при свему што сам рекао на главном претресу, а у СУП-у су нешто...

Председник већа: Добро, добро. Немате ништа Ви сами да нам...

Опт. Славиша Кастратовић: Немам ништа да додам, једино Ви да поставите питање, одговорићу на свако питање.

Председник већа: Колега изволите.

Адв. Боривоје Стругар: Немам питање.

Председник већа: Немате питања. Добро. Тужиоче.

Заменик тужиоца: Такође, немам питања.

Председник већа: Добро. Преостали браниоци, да ли неко има питања? Саоптужени, да ли има питања? Нема.

У неколико наврата и на претресу кажете: „...Топлица ми је издао усмено одобрење“.

Опт. Славиша Кастратовић: Да.

Председник већа: Везано за одлазак у Гораждевац.

Опт. Славиша Кастратовић: То је била сеоска слава господине судија, уједно и стража, има свако село је имало сеоске страже, мимо војске.

Председник већа: Добро. Кажите ми село Љубенић, јесте Ви били у том селу, или сте само прошли кроз то село, или никад нисте ни прошли ни били?

Опт. Славиша Кастратовић: Па ја у селу, конкретно у селу, нисам био, а на ободу села сам био, прошао сам, нисмо само ми прошли, прошло је војске и војске.

Председник већа: Добро. Нових питања? Нема. Имате Ви нешто да додате?

Опт. Славиша Кастратовић: Немам ништа.

Председник већа: Хвала лепо.

Опт. Славиша Кастратовић: Хвала вама.

Председник већа: Богићевић Бобан.

ОПТУЖЕНИ Богићевић Бобан

Опт. Бобан Богићевић: Добар дан.

Председник већа: И за Вас, добар дан, важи исто да нисте дужни да изнесете одбрану нити да одговарате на постављена питања, а да све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. И Ви сте изнели одбрану у више наврата и у полицији и пред истражним судијом и на главном претресу. Да ли остајете при тим одбранама?

Опт. Бобан Богићевић: Да.

Председник већа: Да ли можете нешто да нам додате?

Опт. Бобан Богићевић: Искрено не бих имао ништа да додам, што се тиче тих, остајем при свим тим изјавама које сам дао, осим овога сада што сте питали за Топлицу, ја сам казао али ја никад нисам дужио ни један ауто, нити сам лично ја то добио од њега. Ја сам само чуо да је долазило до таквих ситуација, то нису таблице то је неко парче папира јел`...

Председник већа: Добро. На ту околност Ви сте се већ, на примедбу браниоца Топлице Миладиновића својевремено изјаснили па сте навели да сте претпоставили да Топлица даје те војне ознаке за аутомобил, с обзиром да је знао да је Топлица командант.

Опт. Бобан Богићевић: Да.

Председник већа: То је било на питање браниоца Топлице, својевремено, па сте се Ви изјасили на претпостављате. Добро. Колега Бобот, Ви браните јел` тако, јесте. Тужиоче?

Заменик тужиоца: Немам питања.

Председник већа: Браниоци осталих питања. Изволите колега само се представите.

Адв. Ненад Петрушић: Јел` познајете Крстовића и Павловића?

Опт. Бобан Богићевић: Познајем из града.

Адв. Ненад Петрушић: Јесте ли током `98. године били с њима у неким борбеним акцијама или било каквим акцијама?

Опт. Бобан Богићевић: Током `98.?

Адв. Ненад Петрушић: Током `98.

Опт. Бобан Богићевић: Па јесам пар месеци.

Адв. Ненад Петрушић: А током `99.?

Опт. Бобан Богићевић: Не.

Адв. Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Неко од саоптужених да ли има питања? Добро. Немате више ништа да изјавите? Не. Хвала лепо, можете се вратити.

Опт. Бобан Богићевић: Молим, пријатно.

Председник већа: Сад је требао Брновић нажалост. Корићанин Вељко.

ОПТУЖЕНИ Корићанин Вељко

Опт. Вељко Корићанин: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. И Ви нисте дужни да изнесете одбрану нити да одговарате на постављена питања, а све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. Знате шта Вам се ставља на терет, изнели сте одбрану у више наврата, да ли остајете?

Опт. Вељко Корићанин: Остајем.

Председник већа: Имате ли нешто да нам додате?

Опт. Вељко Корићанин: Шта би додао, само би додао ја немам везе са овим ничим, ни лук јео ни лук мирисо, то проста нека реченица заиста. Везе немам са тим.

Председник већа: Колега, Перовићу.

Адв. Небојша Перовић: Немам питања за окривљеног.

Председник већа: Добро. Тужиоче?

Заменик тужиоца: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Неко од осталих бранилаца да ли има?

Адв. Небојша Перовић: Само тужилаштво да питам да ли хоће да одустане од даљег кривичног гоњења.

Заменик тужиоца: Чекај, па нисам ја овде за пултом, како то.

Председник већа: Ал` сте се Ви лепо испричали.

Заменик тужиоца: Па лепо причамо...

Председник већа: Добро, да, жива...Саоптужени питања? Немају јел` тако. Јесте. Немам против у одређеној мери а после тога већ имам. Немам ни ја питања. То је то. Хвала лепо, можете се вратити. Абдулах Сокић. Кад сам реко жива реч и рекао сам донекле, сад већ....

ОПТУЖЕНИ Сокић Абдулах

Опт. Абдулах Сокић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Сокићу и Ви нисте дужни да изнесете одбрану и одговарате на постављена питања. Све што будете изјавили може бити искоришћено против Вас као доказ, знате шта Вам се ставља на терет и Ви сте изнели одбрану у више

наврата пред истражним судијом, па на главном претресу, је ли остајте при тим одбранама које сте до сада?

Опт. Абдулах Сокић: Остајем.

Председник већа: Имате ли нешто да нам додате, да појасните, да измените?

Опт. Абдулах Сокић: Ма немам ништа посебно једино....

Председник већа: Само гласније.

Опт. Абдулах Сокић: Немам ништа посебно, једино када се давала завршна реч ја сам био прекинут у давању завршне речи, мени се ускратила завршна реч.

Председник већа: Зашто?

Опт. Абдулах Сокић: Па то морате да питате овога господина у судници мало пре....

Председник већа: Једино ако сте причали о нечему што, али није сада предмет, ово је сада изношење одбрана, доћи ћемо до тога па ћемо видети да ли ће се то поново десити или не. Колега Крстић? Немате питања. Тужиоче?

Заменик тужиоца: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Остали браниоци да ли неко има питања? Саоптужени да ли имају питања? Немају. Немам ни ја питања. Ако немате шта да додате можете се вратити на место. Хвала.

Опт. Абдулах Сокић: Довиђења.

Председник већа: Оптужени Николић Милојко. Ако се слажете пошто сада већ почиње да бива топло, Милојка да завршимо, направимо паузу, расхладимо у паузи, ставимо на најјаче па се вратимо онда да остале, па ако буде ситуација да данас завршимо....

Адв. Драган Палибрк: Сагласно потпуно са Вама све колега.

Председник већа: Али нећемо на уштрб квалитета само да знате.

Адв. Драган Палибрк: То нисмо ни до сад.

Председник већа: Добро.

ОПТУЖЕНИ Николић Милојко

Опт. Милојко Николић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Само један секунд да Вас нађем. Милојко и Ви ћете бити саслушани у својству окривљеног. Вашу одбрану нисте дужни да износите

нити да одговарате на постављена питања, све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. Знате шта Вам се ставља на терет, одбрану сте изнели у више наврата. Да ли остајете....

Опт. Милојко Николић: Само једном сам изнео одбрану.

Председник већа: Добро, ја по инерцији кажем у више наврата, ово је у питању главни претрес 21.06.2011. године?

Опт. Милојко Николић: Тако је, да.

Председник већа: Је ли тако?

Опт. Милојко Николић: Тако.

Председник већа: Је ли остајете при тој одбрани?

Опт. Милојко Николић: Ја остајем и немам ништа ни да додам ни да одузем. То је то.

Председник већа: Је ли имате нешто што сматрате да је важно да нам кажете.

Опт. Милојко Николић: Па једино, нема шта могу да кажем.

Председник већа: Добро.

Опт. Милојко Николић: Не осећам се кривим, а ово што стављају на терет нека им је на душу, шта да кажем друго.

Председник већа: Колега Палибрк, браниоче?

Адв. Драган Палибрк: Хвала уважени председниче већа. Немам, мислим све је јасно.

Председник већа: Добро. Тужиоче да ли имате питања?

Заменик тужиоца: Немам питања, мени је одавно јасно.

Председник већа: Добро. Да ли остали браниоци имају питања? Да ли саоптужени имају питања? Је ли познајете Крстовић Владана, Павловић Лазара, Ивановић Милана?

Опт. Милојко Николић: Како да не. Како да не.

Председник већа: Како их познајете?

Опт. Милојко Николић: Па лепо.

Председник већа: Ајте једног по једног.

Опт. Милојко Николић: Са Крстовић Владаном, са Павловић Лазаром радио сам у полицији 1998. у ПЈП, Посебна јединица полиције у Пећи.

Председник већа: Добро.

Опт. Милојко Николић: Милана познајем преко његовог брата покојнога што је погинуо.

Председник већа: Када кажете Милана, мислите на Ивановић Милана званог „Мачак“?

Опт. Милојко Николић: Да, да. Њега сам упознао, дружио сам се са његовим братом, јер је његов брат исто радио у полицији и упознао сам се, био сам код њега кући, ишли смо на ручак и овако дружили смо се ја и његов брат, тако сам га упознао. А са Крстовићем и са Лазаром Павловићем сам радио у ПЈП, у Посебној јединици полиције 1998. године.

Председник већа: Добро. А у овом критичном периоду?

Опт. Милојко Николић: Не. Они нису били ни један, значни ни други, ни трећи.

Председник већа: Добро. Видели сте која села су у питању, о чему се ради да Вам сада не препричавам, Ви сте рекли да сте само ушли у Ћушку?

Опт. Милојко Николић: Тако је, само сам возио, одвезао сам Срећка и два војника. Ниједном више ни тај Пављан ни Захаћ како се зове та села, ја појма немам, ја нисам био тамо уопште.

Председник већа: Нисте били у Захаћу?

Опт. Милојко Николић: Не.

Председник већа: Захач, или Захаћ?

Опт. Милојко Николић: Немам појма, ја појма немам, ја не знам код мене у Шумадији села колико има, а не да знам...

Председник већа: Говорили сте о неким нечасним стварима...

Опт. Милојко Николић: Молим?

Председник већа: Говорили сте о неким нечасним стварима у једном моменту, да сте наслућивали да неко ради неке нечасне ствари, на шта сте мислили тада?

Опт. Милојко Николић: Па мислио сам уопште шта се дешавало у граду, тако, али не знам те људе да ли су са стране, да ли су из Новог Сада, да ли су из Зрењанина, одакле су, који су на пример, вероватно је било неких крађа али, осетило се то.

Председник већа: То је то, немате ништа више да додате?

Опт. Милојко Николић: Па немам.

Председник већа: Да ли има неко нових питања? Нема. Хвала лепо, можете се вратити на место.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

одређује се прекид главног претреса ради паузе, а наставак се одређује за 16,10 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

наставља се главни претрес у 16,15 часова.

Николић Милојко. Ту, ту. Кажите ми коме је надимак „Шумадинац“?

Опт. Милојко Николић: Мени.

Председник већа: Знате ли?

Опт. Милојко Николић: Мени, мени. И „Шумадија“ и „Шумадинац“, пошто је овај заштићени господин рекао два надимка.

Председник већа: Шта сте рекли за Захаћ?

Опт. Милојко Николић: Молим?

Председник већа: Јесте били у Захаћу, или нисте?

Опт. Милојко Николић: Ја сам само одвезао, не знам како се зове, не Захаћ, нисам био ни у Захаћу ни у та села, ја појма немам, био сам само како сте рекли Ви оно на Ћ, Ћупа, Ћушка, не знам ни ја како се зове.

Председник већа: Зато што Кастратовић на главном претресу 22.12.2012.године каже да је између осталог у Захаћу видео, па кога је све видео, Минића, Рашковића, Сокића, „Шумадинца“, „Босанца“ и тако даље?

Опт. Милојко Николић: Верујте да мене, ево питајте га, можда има још неки „Шумадинац“ али ту је било доста војске, верујте било је много, ја сада, ја стварно не знам. Он ако је рекао нека изађе овде па нека каже да ме је видео.

Председник већа: А кажите ми ко је носио моторолу, да ли је неко и ко је носио моторолу?

Опт. Милојко Николић: Ја појма немам верујте, ја то нисам видео, нисам имао ту част да видим.

Председник већа: Нисте видели?

Опт. Милојко Николић: Не. Нисам имао част ту да видим. Док сам био у полицији знам да је командир носио.

Председник већа: Кастратовић у једном моменту у својој одбрани каже „моторолу су носили „Шумадинац“ и Ранко „Босанац“?

Опт. Милојко Николић: Па људи, могу они да кажу да сам носио две верујте, али ја стварно верујте да нисам и немам везе о томе.

Председник већа: Добро, ја више немам, па пошто смо већ вратили. Имате ли нека питања? Да ли неко у међувремену? Хвала лепо.

Опт. Милојко Николић: Молим.

Председник већа: Стали смо код Мишић Синише, је ли тако?

ОПТУЖЕНИ Мишић Синиша

Опт. Синиша Мишић: Добар дан.

Председник већа: Синиша, Ви знате да Ви имате неку меру јављања и тако даље?

Опт. Синиша Мишић: Да.

Председник већа: Ја сам добио обавештење да се нисте јавили у августу месецу?

Опт. Синиша Мишић: Не, сваки месец се јављам.

Председник већа: Која је Ваша адреса?

Опт. Синиша Мишић: Имам две, Браће Смиљанића 36, ту добијам.

Председник већа: 03. август, јер нисмо могли да Вам уручимо неки позив.

Опт. Синиша Мишић: Ја не знам шта се дешава са тим адресама.

Председник већа: Решење о мери нисмо могли да Вам уручимо, о продужењу мере.

Опт. Синиша Мишић: Знам, то сам ја и прошли пут био рекао, једном добијем па три пута не добијем, једном добијем па три пута не добијем.

Председник већа: Добро кажите на којим адресама, за сваки случај, Ви знате шта значи ако не поштујете меру и ако добијемо такво обавештење, Ви ћете нама објаснити као сада, али за сваки случај морате да нам оставите све могуће адресе на којима ми можемо....

Опт. Синиша Мишић: Катице Опачић 56 Батајница.

Председник већа: Ајте испочетка пошто сте кренули док ја нисам завршио, како сте рекли?

Опт. Синиша Мишић: Катице Опачић 56, то сам написао и на папиру.

Председник већа: Је ли има још нека адреса?

Опт. Синиша Мишић: Нема ниједна друга, ту живим.

Председник већа: Добро. Бићете и Ви саслушани у својству окривљеног, Вашу одбрану нисте дужни да износите, нити да одговарате на постављена питања, све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. Ви сте износили одбрану у више наврата, на главном претресу, Да ли остајете при одбрани са главног претреса?

Опт. Синиша Мишић: Да, у потпуности.

Председник већа: Односно у више наврата на главним претресима? Имате ли нешто да додате?

Опт. Синиша Мишић: Не, ништа.

Председник већа: Да ли хоћете нешто да нам појасните, апострофирате, можда у кратким цртама испричате?

Опт. Синиша Мишић: Па верујте да немам ништа. Не знам, стварно не знам, ја не знам ни зашто сам искрено, нећу да говорим сада ко што је покојни Брновић говорио, зашто сам овде, па је умро, нећу ја да се мени то деси, али овде се дешавало заштићени сведок оптужен за нешто, па га тужилаштво узме за сведока, пребаци се на Мишића. Конкретно убиство....

Председник већа: Колега Ђорђевићу имате питања? Не.

Адв. Мирослав Ђорђевић: Поштовани суде као бранилац Мишић Синише, немам питања.

Председник већа: Добро. Тужиоче?

Заменик тужиоца: Немам. Хвала.

Председник већа: Немате ни Ви питања. Неко од бранилаца? Изволите.

Адв. Ненад Петрушић: Господине Мишићу да ли познајете Павловић Лазара и Крстовић Владана?

Опт. Синиша Мишић: Не. Никад ни чуо за њих, сад сам их први пут овде видио.

Адв. Ненад Петрушић: Немам више.

Председник већа: Добро. Неко од саоптужених да ли има питања? Добро. А да ли познајете Ивановић Милана?

Опт. Синиша Мишић: Не. Знао сам његовог брата покојног.

Председник већа: Добро.

Опт. Синиша Мишић: И то и његовог брата сам знао успут.

Председник већа: Добро. Шта је Вама Богићевић Бобан?

Опт. Синиша Мишић: Девер да, девер.

Председник већа: А „Мртви“ Вам је...?

Опт. Синиша Мишић: Кум.

Председник већа: Кум.

Опт. Синиша Мишић: Стицајем околности.

Председник већа: Да ли сте Ви икада од било кога у том периоду, ајте од Шиптара, пошто је то сада тако наведено, узимали новац у том периоду?

Опт. Синиша Мишић: Не.

Председник већа: Не. Кастратовић Славиша у једном делу свог исказа каже да је видео да је Синиша Мишић од Шиптара узимао новац?

Опт. Синиша Мишић: Нека дође овде и мени нека каже да је видио да је Синиша Мишић узео новац...

Председник већа: Дакле то није тачно је ли?

Опт. Синиша Мишић: Нормално.

Председник већа: После ћемо. Да ли неко има нових питања? Не. Ви сте хтели да питате или да кажете нешто. Дођите и представите се.

Опт. Славиша Кастратовић: Хтео сам само да кажем да ова изјава из СУП-а, да су ту убацили неке ствари које ја нисам рекао.

Председник већа: Дакле то није тачно?

Опт. Славиша Кастратовић: Није тачно.

Председник већа: Добро.

Опт. Славиша Кастратовић: То су изјаве из СУП-а, нешто су изокренули шта сам рекао и шта нисам рекао, само у СУП-у ти поставе, потпиши, потпишеш и када дођеш овде прочиташ, имаш шта да прочиташ.

Председник већа: Добро. Добро, вратите се.

Опт. Славиша Кастратовић: Хвала.

Председник већа: Ако имате питања. Није Кастратовић сада него је..... Можемо да га вратимо после па да му Ви поставите питање, а сада да завршимо са Мишић Синишом. Је ли има нових питања? Не. Имате ли Ви нешто да додате?

Опт. Синиша Мишић: Не. Не. Хвала.

Председник већа: Добро. Хвала лепо можете се вратити.

Опт. Синиша Мишић: Хвала. Пријатно.

Председник већа:

ОПТУЖЕНИ Булатовић Дејан

Опт. Дејан Булатовић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан, и Ви ћете бити саслушани у својству оптуженог, Вашу одбрану нисте дужни да износите, нити да одговарате на постављена питања, а све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. Знате шта Вам се ставља на терет. Вашу одбрану сте изнели на главном претресу 13.11.2012. године и 21.12.2012. године, је ли остајете при тим Вашим одбранама које сте изнели?

Опт. Дејан Булатовић: Да. Да, да.

Председник већа: Је ли имате нешто да додате, нешто да нам?

Опт. Дејан Булатовић: Па имао бих само можда ћу узети једно пар минута, ваљда ћете да ми дозволите да кажем.

Председник већа: Кажите. Хоћу само да није политички памфлет или нешто тог типа.

Опт. Дејан Булатовић: Није, није, није. Само ћу једно да Вам кажем.

Председник већа: Ајде.

Опт. Дејан Булатовић: Цијела полемика и ова збрка у главу ми се створили и проблеми кроз живот и кроз фамилију и све, не само ја него што сви моји проживљавају. Ако је моћан како се зваше, не знам Ивановић, који ме ислеђивао у Краљево, једном приликом је био господин Станковић присутан, послје тога телефоном и обавјести ме дођи у толико и толико и да даш како он хоће и шта хоће. То сам дао и у завршној речи, ако је могуће да је снажан један човек из полиције, да ми каже да ли је то људски, сада ви сами видите и сви нека чују, дословце је тражио да будем свједок сарадник, да ће ми помоћи много тога у животу. Ја сам му рекао дословце, не могу да пљујем на људе које не знам, нити ћу, немам разлог ни за шта, и овако ми је дословце папирић држао и заокружио 20 година и рекао ми да ти је Бог отац нико те спасити неће, напаковаћу ти ове 20 година и сада када сам добио, питам се да ли је могуће да је он толико јак да ми то среди, те 20 година, лично тај господин Ивановић. И то ми је само криво. А да имам икакве везе са било чим....

Председник већа: Колега Брадићу, питања да ли имате?

Адв. Зоран Брадић: Немам питања.

Председник већа: Немате. Тужиоце имате питања? Неко од бранилаца? Добро. Питаћу ја пошто ћете Ви за двојицу, а ја ћу за.... Познајете Крстовић Владана, Павловић Лазара и Ивановић Милана, или неког од њих?

Опт. Дејан Булатовић: Не. Да Вам кажем искрено први пут сам ове људе упознао прије када је почело ово суђење.

Председник већа: Које људе?

Опт. Дејан Булатовић: Па ово када је било ово суђење када је почело сада кад су их навели, никад....

Председник већа: Причате о овој тројници које сам поменуо?

Опт. Дејан Булатовић: Да, да. Од случаја оног када су оно када је било оно када сам их видео, нити их знам нити....

Председник већа: Причате о Крстовићу, Павловићу и Ивановићу?

Опт. Дејан Булатовић: Да, да, људе не познајем. Да Вам кажем искрено вјерујте ми и онда када је почело суђење, не знам колико је било 15 људи, вјерујте ми ја сам ту три или четири човека свега познавао, свега три или четири човека сам познавао, то је Срећко, радили смо у фирму заједно, Кастратовић, била су нам имања уз имање, међаши, покојног „Цолета“ њега нема ко није знао, и игром случаја сам у Краљево на стадион фудбалски упознао овог малог Богићевића, њега сам значи тамо упознао, а вјерујте ми ове остале људе први пут сам чуо за њих, е сада шта се пише, како се пише то је то. А ја вам кажем те људе нити сам их знао, значи да је среће да их ни овде нисам упознао, на овај начин искрено речено.

Председник већа: Добро. Саоптужени да ли неко има питања? Нема. Хвала лепо.

Опт. Дејан Булатовић: Хвала и вама. Пријатно. Хвала вам.

Председник већа: Ви сте имали питања кога сте се досетили за кога? Кастратовићу дођите. Добро, питајте га, дођите и Ви ту па ћете Ви на посебан микрофон. Дакле, окривљени Кастратовић Славиша је ли тако?

Опт. Славиша Кастратовић: Да.

Председник већа: А представите се и питајте.

Опт. Николић Милојко: Хтео сам да питам господина Кастратовића, Ви сте ми поменули једно село да ме он видео тамо, које је то село ја не знам ни како се зове то село, па да ми он потврди да ли ме је видео или ме није видео или има још неки „Шумадинац“ или ко је, ја стварно не знам, можда је имало још „Шумадинаца“, нисам ја једини био?

Председник већа: Шта кажете.

Опт. Славиша Кастратовић: Па не знам, вероватно га нисам видео. Господине судија то је 15 година од тада, ми смо се гледали у суштини сваког дана, сада да ли сам га тога дана, мислим да нисам, ако каже да није био, нисам га видео сигурно.

Председник већа: Ако сте овде рекли да јесте? Је ли знате још неког са надимком „Шумадинац“?

Опт. Славиша Кастратовић: Па било је, још један је био, мислим да је покојни да је погинуо.

Председник већа: Још питања имате?

Опт. Николић Милојко: Не, не, хвала.

Опт. Славиша Кастратовић: Није, није, значи нисам га видео.

Председник већа: Добро, хвала. Вратите се.

Опт. Славиша Кастратовић: А опет питам одакле је та изјава да сам рекао да сам видео „Шумадинца“.

Председник већа: У предмету стоји.

Опт. Славиша Кастратовић: Је ли из СУП-а или са главног претреса?

Председник већа: Ево тужилац Вам је... Сад да Ви не питате мене пошто ја треба да питам Вас. Добро, вратите се на место један и други. Крстовић Владан.

Опт. Славиша Кастратовић: Могу да додам ако није проблем.

Председник већа: Кажите.

Опт. Славиша Кастратовић: Ја овим људима верујем. Ако каже да није био да онда није био стварно. Ја ако сам рекао да сам га можда и видео не знам, прошло је 15 година, ја сам био у Захаћу, за „Мртвог“, Рашковића, Ранка „Босанца“ сам сигуран да сам их видео тамо, а сада за остале могу да нагађам само.

Председник већа: Добро.

Опт. Николић Милојко: Господине судија могу само три реченице да кажем.

Председник већа: Али се представите још једном.

Опт. Николић Милојко: Само хоћу да Вам кажем једну ствар, имам 6 година рата у књижици, у књижици, ратовао сам значи од Словеније, Босне, Хрватске, Крајине, Косова, све, значи у животу нисам пипнуо цивила, а то што ми ставља на терет то нека је њима на душу. Друга ствар, дао сам кило меса за ову државу, два пута сам рађаван и то тешко, да би дошла два криминалца да сведоче против Николић Милојка, Николић Милојка „Шумадинац“, „Шумадија“, два надимка, ако је то мерило државе, ако сам ја спас Србије, осудите ме на смрт не на 10 година, хвала.

Председник већа: Добро. Вратите се на место. Крстовићу. И Ви ћете бити саслушани у својству оптуженог.

ОПТУЖЕНИ Крстовић Владан

Опт. Владан Крстовић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Вашу одбрану нисте дужни да изнесете, нити да одговарате на постављена питања, а све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. Ви сте већ износили одбрану пред овим већем, већем где ја председавам, међутим ситуација се у међувремену променила пошто су спојена два поступка, па је моје питање да ли остајете најпре при тој одбрани коју сте изнели 10. марта 2015. године пред овим већем?

Опт. Владан Крстовић: Да остајем при свом исказу који сам изнео.

Председник већа: Добро. Можете нам рећи да ли познајете неког од преосталих, пошто сад вас има више, у оној оптужници сте били само Ви, Павловић и Ивановић, сада су ту и они остали?

Опт. Владан Крстовић: Јасно, с обзиром да сам радио од 1990. до 1999. у фебруару у полицији, знам пуно њих, поготово знам ове који су радили и који су били у резервном саставу 1998. године.

Председник већа: Ајмо редом. Је ли знате Топлицу?

Опт. Владан Крстовић: Знам. Топлицу не знам.

Председник већа: Знате ли Поповић Срећка?

Опт. Владан Крстовић: Поповић Срећка знам.

Председник већа: Како?

Опт. Владан Крстовић: Био је у резервном саставу полиције до неког времена, да ли је то децембар, новембар, не знам када 1998. године.

Председник већа: Кастратовић Славишу?

Опт. Владан Крстовић: Кастратовић Славишу знам, иначе смо из истог села.

Председник већа: Добро, Богићевић Бобана?

Опт. Владан Крстовић: Знам, иначе је Богићевић Бобан је брат од стрица, које је то, друго, треће, моје супруге.

Председник већа: Корићанин Вељка?

Опт. Владан Крстовић: Корићанин Вељка не могу да се сетим, не знам да ли сам га доле знао али му знам породицу, мање више, знам пуно Корићана.

Председник већа: Сокић Абдулаха?

Опт. Владан Крстовић: Не.

Председник већа: Николић Милојка?

Опт. Владан Крстовић: Знам он је исто био у резервном саставу полиције 1998. године.

Председник већа: Мишић Синишу?

Опт. Владан Крстовић: Не.

Председник већа: Дејана Булатовића?

Опт. Владан Крстовић: Не.

Председник већа: Добро. Сада сам ја питао, мало сам узео браниоцу очигледно.

Опт. Владан Крстовић: Ја сам само хтео да додам господине судија у вези...

Председник већа: Додајте ако имате.

Опт. Владан Крстовић: Пре него што, ако ми дозволите да додам, ја сам имао доста непријатности од стране тужилаштва, ја сам то навео у једној службеној белешци док сам радио у служби, јер сам сада тренутно привремено удаљен до окончања поступка. По изласку из Специјалног суда када није продужен притвор о задржавању, мене су у ходнику зауставили господин Станковић и господин Ивановић, и дословце када ме је лично упознао, јер ми се нисмо знали, када ме је лично са Станковићем упознао тај оперативац Ивановић, и рекао да сам ја, јер мени је надимак „Џуца“ то ми је

од 1995. године снајка и то ми је тако остало, то је тај „Цуца“, то је тако било, и онда је господин Станковић пришао, није ме загрлио али је ставио руку на раме и рекао „дај бре Крстовићу да решимо више то уби нас Америка, дај нам да решимо те браћу Битићије“, знамо ми да ти ниси био“, поменуо је Дубраву, мислим да је то тај затвор тамо, поменуо је још нека села око Пећи и „знамо ми да ти ниси био ни тамо ни ту ни ту“, помињао је пар села, „али реши нам браћу Битићи, уби нас ова Америка више, ово бре нема ништа од овога“, то је било тада, ја сам поднео службену белешку и исто тако се десило још једном када сам добио позив мене су испитивали тужиоци из Америке, не знам којег кантона, тужиоц, у присуству преводиоца и оперативца из „FBI“, испитивали су ме у својству, не знам ја одакле, толико да будем близак ја том случају, јер сам раније када ме год ко позвао увек давао изјаве да не знам нешто много о том случају, не много него ништа, сем што сам чуо у медијима, исто ме је дан пре него што сам отишао код њих у канцеларију истог овог суда да дајем изјаве господин Станковић навео ми је да с обзиром да су они узели предмет да они воде предмет, да се дефинитивно све зна шта је и ко је радио...

Председник већа: Ви причате о браћи Битићи?

Адв. Владан Крстовић: Тако је, и онда боље да ја њима признам јер Владане знамо до словце да немаш везе са овим вратићемо те на посао...

Председник већа: Којим овим?

Адв. Владан Крстовић: Са овим случајем.

Председник већа: Овим сада што судимо?

Адв. Владан Крстовић: Да, тако је.

Председник већа: Добро.

Адв. Владан Крстовић: Да немаш везе конкретно са Љубенићем, враћамо те на посао, добићеш и накнаду. Ја сам уистину рекао Станковићу мени је драго да коначно неко дође да ме испитује ко ће да ми верује јер ми ти евидентно не верујеш да ја апсолутно ништа не знам о том случају, као што стварно не знам. То би само навео, а иначе сам донео и мислим да је адвокат предао ту службену белешку коју сам ја раније написао док сам био у служби.

Председник већа: Колега Петрушићу.

Адв. Ненад Петрушић: Имам је ал` нисам је предао у списе предмета...

Председник већа: Не, мислим питања да ли имате?

Адв. Ненад Петрушић: Немам питања.

Председник већа: Добро. Тужиоце питања?

Заменик тужиоца: Немам.

Председник већа: Преостали браниоци да ли имају питања? Саоптужени имају ли питања? Имате ли Ви нешто да додате?

Адв. Владан Крстовић: Немам.

Председник већа: Добро. Вратите се назад. Хвала. Лазаре Павловићу. Укључите микрофон.

ОПТУЖЕНИ Павловић Лазар

Опт. Лазар Павловић: Добар дан.

Председник већа: Нисте дужни да изнесите одбрану, нити да одговарате на постављена питања, све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. И Ви сте изнели одбрану као Крстовић као и Ивановић Милан пред овим већем, па ме занима да ли, то је било 10.03.2015. године, да ли остајете при одбрани коју сте изнели на главном претресу?

Опт. Лазар Павловић: Остајем и даље само чудо што сам овде али додао бих само, ово би потврдио што је, јел' сам ја био присутан кад су нас водили из притвора да је био Ивановић и господин Станковић кога сам први пут видео на прошлом суђењу и тада и сад знам да је то тај човек, да је истина што је рекао Владан малопре што је испричао. А господин Ивановић тај оперативац кад ме је звао први пут и претио ми и давао ми пиштољ да се убијем и тражио сам, не знам дал' то негде постоји, тражио сам полиграф и онда као да те отпратим до ВЦ-а као немој да скачеш даћу ти ја пиштољ да се убијеш, и звао ме за сваки случај где год да је постојало убиство на Косову он мене стално зове да ја дајем неке изјаве, не знам, и даље не знам зашто сам овде.

Председник већа: Да ли познајете Миладиновић Топлицу?

Опт. Лазар Павловић: Не.

Председник већа: Поповић Срећка?

Опт. Лазар Павловић: Да.

Председник већа: Како?

Опт. Лазар Павловић: Па знам га од малена буквално, то је, испод мог села је живео, играли фудбал и после био у резерви код нас ја сам био полицајац '98.

Председник већа: Кастратовић Славишу?

Опт. Лазар Павловић: Знам.

Председник већа: Како?

Опт. Лазар Павловић: Ја мислим да је и он био у резервном саставу, а знам из његовог села из Гораждевца знам доста људи.

Председник већа: Богићевић Бобана?

Опт. Лазар Павловић: Знам, мислим да је генерација пре мене у основној школи још.

Председник већа: Корићанин Вељка?

Опт. Лазар Павловић: Корићанин Вељка игром случаја, чуо сам ко је шта је, читао сам, ал` он је брат од тетке или брат од ујака мом стрицу, стриц ми дође па сам га гледао као клинац тамо, а овде сам га први пут видео, док га нисам видео нисам знао о коме се ради, ал` знам га још као дете тако.

Председник већа: Сокић Абдулах.

Опт. Лазар Павловић: Први пут га видео овде.

Председник већа: Николић Милојко.

Опт. Лазар Павловић: Њега знам, он је био исто у резервном саставу дошао је `98. мислим да је, мада сам ја слабо радио.

Председник већа: Мишић Синиша.

Опт. Лазар Павловић: Њега не знам.

Председник већа: Мишић Синишу не. Булатовић Дејана.

Опт. Лазар Павловић: Њега не знам исто.

Председник већа: Колега ја сам узео мало али, јел` имате питања браниоче?

Адв. Ненад Петрушић: Немам питања.

Председник већа: Тужиоче питања?

Заменик тужиоца: Немам питања.

Председник већа: Браниоци осталих оптужених? Не. Саоптужени да ли неко има питања? Имате ли Ви нешто да додате?

Опт. Лазар Павловић: Ако имате нешто питајте ме.

Председник већа: Немам. Вратите се на место. Хвала.

Опт. Лазар Павловић: Хвала и вама.

Адв. Мирослав Ђорђевић: Председниче, могу да Вам се обратим?

Председник већа: Изволите.

Адв. Мирослав Ђорђевић: Ја бих Вас молио Вашу дозволу да напустим претрес, имам једну важну обавезу а има заменичко пуномоћје колега Стругар.

Председник већа: Добро. Нама је остало да одложимо овај главни претрес, да откажемо онај сутра, а сад не знам колико журите јел` имате...

Адв. Мирослав Ђорђевић: Ја сам мислио да ће се раније завршити, баш сам кнап.

Председник већа: Констатује се да ...Извињавам се, имамо и Ивановић Милана „Мачка“, заборависмо. Само секунд један.

Констатује се да бранилац оптуженог Мишић Синише, адвокат Мирослав Ђорђевић моли суд да му дозволи да напусти суђење због других хитних обавеза, а мењаће га адвокат Стругар Боривоје.

Мишић Синиша јел` сагласан?

Оптужени Мишић Синиша изјављује да је сагласан да га до краја данашњег главног претреса заступа адвокат Стругар Боривоје.

Констатује се да адвокат Мирослав Ђорђевић напушта заседање, уз одобрење председника већа.

Хвала лепо.

Добро. Ви знате да ли имате вашу обавезу нама је само битно да имамо одбрану.

Милане Ивановићу.

ОПТУЖЕНИ Ивановић Милан

Опт. Милан Ивановић: Дobar дан.

Председник већа: Дobar дан. И Ви нисте дужни да износите одбрану, нити да одговарате на постављена питања, а све што будете изјавили може бити употребљено против Вас као доказ. И Ви сте износили одбрану у више наврата последњи пут на главном претресу баш пред овим већем. Да ли остајете при одбранама које сте износили нарочито тог 10.03.2015. године?

Опт. Милан Ивановић: Да, од првог дана до дана данашњег.

Председник већа: Добро. Имате ли нешто да додате везано за Вашу одбрану?

Опт. Милан Ивановић: Ништа.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу Вас питати, требало би Ваш бранилац али најпре ћу ја а онда ћу Вас препустити ономе ко има питања.

Опт. Милан Ивановић: Само изволите.

Председник већа: Да ли познајете некога од преосталих оптужених, па ћу ићи поименце, па Ви кажите. Миладиновић Топлицу јел` познајете?

Опт. Милан Ивановић: Да.

Председник већа: Како?

Опт. Милан Ивановић: Па ја сам био у јединици, припадник сам иначе био 177. нормално по позиву уредно сам се одазвао лично, не знам човека, знам поправљо је некад аутомобиле ја сам већ био мали код покојног ћалета ми, а знам да је био тамо командант те јединице. Иначе ја за време рата нисам имао никаквих додирних тачака са њим, чак га нисам можда видео ни једном или двапут у животу, тако да лично се не знамо. Мислим овде сам га упознао сад кад је почело ово, упознао лично да кажем значи.

Председник већа: Поповић Срећко.

Опт. Милан Ивановић: Да, Поповић Срећко је оженио моју комшику.

Председник већа: Кастратовић Славиша.

Опт. Милан Ивановић: Да, он је био друг да покојним братом.

Председник већа: Добро. А у овом ратном контексту како их знате?

Опт. Милан Ивановић: Не, из ратног контекста не знам.

Председник већа: Из тог периода...

Опт. Милан Ивановић: Никако.

Председник већа: Нисте их виђали или?

Опт. Милан Ивановић: Не.

Председник већа: Дакле, ни Поповић Срећка, ни Кастратовић Славишу.

Опт. Милан Ивановић: Не, не.

Председник већа: Богићевић Бобана јел` знате?

Опт. Милан Ивановић: Да њега знам, комшије смо били.

Председник већа: Да ли сте њега виђали у овом периоду?

Опт. Милан Ивановић: Не, да вам кажем нешто, сад ја не могу да се сетим прошло је 16 година дал` сам некога видео или нисам. Деведесет посто нисам зато што никаквих додирних тачака нисмо имали, они су били резервни састав полиције, ову су

причу која траје већ две године да су били у 177. или већ не знам где и тако, а ја сам био у неком позадинском батаљону тако да стварно никаквих контакта нисмо имали.

Председник већа: Добро. Корићанин Вељко.

Опт. Милан Ивановић: Не.

Председник већа: Сокић Абдулах.

Опт. Милан Ивановић: Не.

Председник већа: Николић Милојко.

Опт. Милан Ивановић: Да.

Председник већа: Шта да?

Опт. Милан Ивановић: Он је, исто са покојним братом је био добар пријатељ, иначе долазио је код нас кући, радили су заједно.

Председник већа: У овом периоду критичном?

Опт. Милан Ивановић: Не, '98. године.

Председник већа: Шта '98.?

Опт. Милан Ивановић: '98. и '99. дружио се са мојим покојним братом.

Председник већа: Јесте ли у неким дејствима били заједно...

Опт. Милан Ивановић: Не, не, не.

Председник већа: Исто питање за Мишић Сенишу.

Опт. Милан Ивановић: Исто такође, Мишић Сенишу не знам уопште.

Председник већа: Не знате, добро. Дејан Булатовић.

Опт. Милан Ивановић: Не.

Председник већа: Колега Перовићу, питања?

Адв. Небојша Перовић: Немам питања.

Председник већа: Тужиоче?

Заменик тужиоца: Такође немам питања. Захваљујем.

Председник већа: Браниоци осталих да ли неко има питања? Ја никако, ја све говорим браниоци, Вас пошто сте адвокат, рачунам у категорију оних који наравно

имају право да постављају питања. Рачунам да бисте дигли руку и... Саоптужени имају ли питања? Добро. Хвала лепо, можете се вратити.

Опт. Милан Ивановић: Хвала и вама.

Председник већа: Поповић Срећко је ли тако, Ви имате неке напомене. Две. Добро. Укључите само, преставите се због транскрипта, па кажите.

Опт. Срећко Поповић: Поповић Срећко. Имам напомену прво на изјаву господина....

Председник већа: Ког?

Опт. Срећко Поповић: Који је рекао да сам ја децембра и новембра напустио СУП, нисам ја сам 17. марта 1999. године званично напустио СУП.

Председник већа: Добро.

Опт. Срећко Поповић: Значи 1998. целу и 1999. 17. марта званично напустио. И на Ваше питање у вези Небојше Минића званог „Мртви“ да је носио моторолу или РУП или нешто тако, да није он носио једну него две, три, али крајем рата, негде 10-так дана прије капитулације, он се китио тиме тако да то стоји, а прије тога...

Председник већа: Али не у овом периоду који.....

Опт. Срећко Поповић: Не, не, сигурно није јер због тога сам се и јавио преваходно да би се рашчистило то. Крајем, пред капитулацију једно 10-так дана он се китио тиме, није се много либио.

Председник већа: Добро. Хвала.

Опт. Срећко Поповић: Хвала.

Председник већа: Изволите, само укључите кажите.

Адв. Дејан Крстић: Председниче ја сам већ до сада имао пар предлога везано за мог брањеника, на које нажалост није било реакције судског већа, први би се односио на молбу да се њему омогући путовање у Босну 10-15 дана на било који начин да би могао човек да продужи лична документа која му истичу. То је једна ствар. Просто њему је одређена мера забране напуштања територије земље са обавезом јављања и то све стоји, тако стање траје већ две и по године, он ни на који начин није прекршио никаву своју обавезу и мислим да би било хумано да му веће изађе у сусрет на тај начин, да се на неки начин сада не знам у којој форми нареди или решење дакле да му се омогући то путовање у место дакле одакле је да би могао да заврши лична документа. Друга ствар се односи на његово лечење, односно његово здравствено стање и на молбу да с обзиром да се већ налази на неки начин под надзором државе, тј. суда да му се омогући адекватно лечење, он се претходном председнику већа обраћао са таквом молбом и заправо то је технички изгледало тако да је био упућен код дежурног лекара у ЦЗ-у који му је написао упут за специјалисту који му је био неопходан, па бих молио веће да то има у виду и да просто ето уважи ове наше молбе....

Председник већа: Ову другу молбу морам да признам да нисам разумео, он сада није у ЦЗ-у....

Адв. Дејан Крстић: Не, сада није у ЦЗ-у, да, али....

Председник већа: Која би молба била, у ком смеру?

Адв. Дејан Крстић: Ево судија овако, дакле и када му је био укинута притвор, с обзиром на то да није имао могућности ни финансијских, ни на било који други начин да се лечи адекватно, њему је у једном тренутку било лоше заиста и био је упућен од стране председника већа код дежурног лекара, који му је после дао упут за одговарајућег специјалисту. Е сада ја не знам, знам какву дилему и Ви имате и тако даље, али просто некако мислим да би требало да му се омогући....

Председник већа: Док је под нашом ингеренцијом, у смислу одлуке суда да он борави по некој од мера затвореног типа негде ми можемо то да решавамо и знате да то решавамо и увек дајемо сагласност да се изведе, одведе, прегледа и тако даље....

Адв. Дејан Крстић: Знам да је неубичајено судија, јасно ми је то него просто ето морам то да изнесем па можда веће то размотри....

Председник већа: Добро. Тужиоче шта кажете за привремено враћање, прва она молба?

Адв. Дејан Крстић: Не привремено враћање судија, него просто да му се омогући да у периоду од 10 до 15 дана борави у Босни да заврши своје послове око личних докумената.

Председник већа: Да, њему тамо не треба може и са личном картом тамо је ли тако?

Адв. Дејан Крстић: Да. Да, да, али просто мора веће да донесе решење потшо постоји мера, ето само то.

Председник већа: Да. Шта кажете тужиоче?

Заменик тужиоца: Ја што се тиче ове мере, па знам колико је то дана, како да оде до Босне, нисам баш најбоље разумео?

Председник већа: Молба је на 15 дана.

Заменик тужиоца: На 15 дана. Па добро ако постоје законске основе дајте му, нека оде.

Председник већа: Ви сте сагласни?

Заменик тужиоца: Па јесам.

Председник већа: А ми ћемо проценити.

Заменик тужиоца: А ово друго не разумем, или ти разумем на начин да Сокић тражи од нас паре да га лечимо.

Председник већа: То је више нека молба, помозите ми здравствено нисам добро, а ја стварно не видим како. Изволите колега.

Адв. Драган Палибрк: Исто један процесни предлог и за мог клијента. Ја сам већ то истицао, само из тих економских разлога, да му се омогући у Црној Гори јер тамо има могућности да ради, да себе сад и већ породицу, пошто има и дете и жену, да му се омогући, стварно је овде дисциплиновано поштовао, долазио, јављао се, ево га и дан данас ту, нема он интереса никаквог да избегава ово суђење, тако да му се омогући исти само што није Босна него Црна Гора. Ето. Он може и да образложи мало ово поље више ако је потребно овоме суду. Ево образложиће мој клијент, ја сам само дао уводну реч уважени колега, мој ће клијент образложити мало детаљније.

Опт. Милојко Николић: Ја сам радио у Црној Гори јер доле сам и ухапшен, нисам ни знао, радио сам 10 година у Црној Гори, радио сам и у полицији и радио сам и приватно. Пошто господин судија овде нема посла, има јако мало, верујте....

Председник већа: Ви бисте ишли доле да радите?

Опт. Милојко Николић: Да, да, ја би ишао да радим, али нормално да се јављам ко што се и јављам сваки месец у Милана Ракића, на суђење нормално када је заказано долазио бих, значи чисто да имам да прехраним фамилију. Верујте.

Председник већа: Добро. Вратите се.

Опт. Милојко Николић: Хвала Вам.

Председник већа: Пре него што питам тужиоца и за то, ја стварно морам да проверим, сада не могу да се сетим да ли постоји то привремено укидање мере, ја стварно не бих рекао да...Да, кажите, кажите, само да не заборавимо тужиоца после да нам се изјасни.

Адв. Крсто Бобот: Мислим имам нека сазнања и искуства, технички ...Чисто као помоћ судском већу, пошто сам имао такве случајеве, како то технички може да се изведе, пошто за одлазак у Босну и Херцеговину, и у Црну Гору, колико ја знам путна исправа није потребна, може се прећи са личном картом, али уколико постоји забрана издавања путне исправе онда не може ни лична карта по закону да се користи за прелазак државне границе. Довољно је по мени, по мом сазнању упутити допис СУП-у да се привремено или за неки дужи временски период укине забрана коришћења личне карте за прелазак државне границе и онда се са личном картом може прећи и у Босну и Херцеговину и у Црну Гору, без путне исправе. Друга опција је да се врати путна исправа.

Заменик тужиоца: Је ли то у овом случају урађено са личном картом, ја не знам како....

Адв. Крсто Бобот: Ја мислим, ја колико ја знам није, ако постоји забрана издавања пасоша, а то увек постоји кад се покрене поступак пред овим судом обавести се Љермонтова и путна исправа се не може добити, ако се не може добити путна исправа аутоматски иде забрана коришћења личне карте за прелазак државне границе.

Заменик тужиоца: Ја сам Николића разумео да он хоће и даље да се јавља и да поштује ту обавезу јављања, а да само оде тамо и да ради. А сада не разумем како би он сада прелазео границу ако, он значи не крши обавезу јављања.....

Председник већа: Али кршио би забрану напуштања боравишта.

Заменик тужиоца: Онда..... Сагласан сам за Милојка....

Председник већа: И за Милојка?

Заменик тужиоца: И за Милојка.

Адв. Небојша Перовић: Ево технички да будем од помоћи, исто у поступку за ратни злочин овај случај „Штрпце“, исто има привремена мера мом клијенту, забрана напуштања боравишта неvezано сада да ли је Босна или било шта.....

Заменик тужиоца: А којем клијенту?

Адв. Небојша Перовић: Ја сам предложио..... нећу да Вам кажем..... ја сам предложио сам да молбу сам упутим и ванпретресном већу да буде допуштење да иде у бању и одобрили су, ставили су значи одобрава се одлазак на тај и тај период у том и том периоду са обавезом враћања тада и тада....

Председник већа: Без улажења на који начин ће он прећи границу....

Адв. Небојша Перовић: И мера важи, али постоји решење којим се омогућава напуштање боравишта у том периоду, а како ће прећи границу....

Председник већа: Добро, ја сам закључио да је тужилац сагласан са оба предлога, а како ће то суд евентуално да одлучи, и да ли ће, то је сада већ друга прича. Хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се прекида, а наставак се одређује за:

23. октобар 2015. године.

Чекам да отворите роковнике па да....

23. октобар 2015. године у 09,30 часова, судница иста ова, дакле број 2.

Што се присутнима саопштава уместо позива, те позив неће добијати.

Још једном 23.10.2015. године у 09,30 часова, судница 2.

Доставићу вам благовремено обавештење шта тада планирам.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

отказује се главни претрес заказан за 18.09.2015. године заказан за 14,30 часова.

Дакле, сутра немојте долазити, ми смо обавили, у 14,30 дакле сутра не долазите.

То је то. Један, зато што сам ја мислио да ће ово потрајати па да ћемо чак тада можда завршавати одбране, а испало је да ћемо тада нешто....Не. Чућете. Изволите представите се и кажите. Седите колега Перовићу.

Опт. Милојко Николић: Господине судија да ли можете да ми кажете да ли можете, да размотрите ову моју молбу, ја би Вас замолио још једном би Вас замолио, био би Вам захвалан значи да идем да радим, не идем што ми се иде него треба ми за живот, јер овде немам посла радим један дан, 15 дана не радим. Молим?

Заменик тужиоца: Обећај да нећеш да одеш у Украјину.

Опт. Милојко Николић: Ма де ћу да одем, шта ће мени Украјина, ја имам 6 година..., немам потребе.

Председник већа: Добро. Искључите тај микрофон. Размислићемо о овим предлозима, о ова два предлога, нешто ћемо у том смислу одлучити. Размислићемо.

Упозорава се заменик ТРЗ-а да се не обраћа браниоцу и окривљеном без одобрења председника већа.

Знам, али Ви сте њему онако богами запретили да не кажем, немојте.

Налаже се адвокату Перовићу да суду у року од 7 дана достави извод из матичне књиге умрлих за Брновић Радослава.

Ето, пробајте преко фамилије. Добро, завршите то да можемо тамо да обуставимо и да тамо решимо тај предмет, а ми овде настављамо својим током.

Довршено у 17,00 часова.

Записничар

Председник већа-судија